

Стаття 119 КЗпП не містить норми щодо збереження в період військової служби щорічної основної відпустки. Тож тільки після демобілізації і повернення до виконання своїх повноважень працівник матиме право на щорічну відпустку.

Згідно з частиною третьою [статті 119 Кодексу законів про працю України](#), військову службу за призовом осіб офіцерського складу, військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, військову службу за призовом осіб з-поміж резервістів в особливий період або прийнятими на військову службу за контрактом, у тому числі шляхом укладення нового контракту на проходження військової служби, під час дії особливого періоду на строк до його закінчення або до дня фактичного звільнення зберігаються місце роботи й посада в установі, організації, незалежно від підпорядкування та форми власності. Таким працівникам здійснюється виплата грошового забезпечення за кошти Державного бюджету України відповідно до Закону України «

[Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей](#)

».

Водночас працівникам, які залучаються до виконання обов'язків, передбачених законами України « [Про військовий обов'язок і військову службу](#) » і « [Про альтернативну \(невійськову\) службу](#)

», «

[Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію](#)

», надаються гарантії та пільги відповідно до цих законів (частина друга статті 119 КЗпП).

Згідно зі [статтею 6 Закону України “Про відпустки”](#) щорічна основна відпустка надається працівникам тривалістю не менш як 24 календарних дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору.

Тобто після демобілізації і повернення до виконання своїх повноважень працівник має право на щорічну основну відпустку.